

Parasha 8 Brit Hadashah

Matteus

Kapittel 26

³⁶ Så kom Jeshoa sammen med dem til et sted som kalles Gat Sh'manim. Og Han sier til disiplene: «Sett dere her mens Jeg går bort der og ber.» ³⁷ Og Han tok med seg Kefa og de to Zavdais sønner, Han begynte å bli bedrøvet, og angst kom over Ham. ³⁸ Da sa Han til dem: «Min sjel er dypt bedrøvet inntil døden. Bli her og våk med Meg!» ³⁹ Han gikk litt lenger fram og falt på sitt ansikt, ba og sa: «Min Far, hvis det er mulig, så la dette beger gå Meg forbi! Men ikke som Jeg vil, bare som Du vil!» ⁴⁰ Så kommer Han bort til disiplene og finner dem sovende. Og Han sier til Kefa: «Så kunne dere da ikke våke med Meg i én time? ⁴¹ Våk og be, for at dere ikke skal komme i fristelse. For ånden er villig, men kjøttet er skrøpelig.»

⁴² Igjen, for andre gang, gikk Han bort og ba og sa: «Min Far, hvis dette begeret ikke kan gå Meg forbi uten at Jeg drikker det, så skje Din vilje.» ⁴³ Og Han kom og fant dem sovende igjen, for øynene deres var søvntunge. ⁴⁴ Så forlot Han dem, gikk igjen bort og ba for tredje gang, og Han sa de samme ord. ⁴⁵ Så kommer Han til disiplene sine og sier til dem: «Sover dere ennå og hviler dere? Se, timen er nær, og Menneskesønnen blir overgitt i synderes hender. ⁴⁶ Stå opp, la oss gå! Se, han som forråder Meg, er nær.»

1. Korinterne

Kapittel 5

¹ I det hele fortelles det om hor blant dere, og det slikt hor som ikke en gang blir nevnt blant hedningene, at en mann lever sammen med sin fars kone! ² Og dere er oppblåste, når dere heller burde sørge, slik at han som har gjort denne gjerningen, kunne bli støtt ut fra dere. ³ For sannelig, selv om jeg er fraværende i kroppen, er jeg til stede i ånden, og som om jeg var til stede, har jeg allerede dømt ham som har gjort denne gjerningen. ⁴ I vår Herre Jeshoa haMashijachs navn, når dere er samlet og min ånd er med dere, sammen med vår Herre Jeshoa haMashijachs kraft, ⁵ overgi da den det gjelder, til Satan til kroppens ødeleggelse, for at hans ånd kan bli frelst på Herren Jeshoa haMashijachs Dag.

⁶ Det dere roser dere av, er slett ikke noe godt. Vet dere ikke at en liten surdeig syrer hele deigen? ⁷ Rens derfor ut den gamle surdeigen, så dere kan være en ny deig, siden dere er usyret. For sannelig, vårt Påskelam er slaktet for oss, haMashijach. ⁸ La oss derfor holde høytid, ikke med gammel surdeig eller med surdeig av ondsinn og ondskap, men med renhets og sannhets usyrede brød.

⁹ Jeg skrev til dere i mitt brev at dere ikke skulle ha samfunn med dem som lever i hor.

¹⁰ Men da mente jeg ikke dem som lever i hor som verdens barn, eller de grådige eller pengeutpressere eller avgudsdyrkere, for da ville dere være nødt til å gå ut av verden.

¹¹ Men nå skrev jeg til dere at dere ikke skal ha samfunn med noen som kalles en bror, og

som lever i hor, eller som er grådig, eller er en avgudsdyrker eller en spotter eller en drukkenbolt eller en pengeutpresser, at dere ikke en gang skal spise sammen med en slik person. ¹² For hva har jeg med å dømme også dem som er utenfor? Er det ikke dem som er innenfor, dere dømmer? ¹³ Men dem som er utenfor, er det Elåhim som dømmer. Derfor: Driv denne onde ut fra dere ^{5.Mos. 13:6; 17:7, 12; 19:19; 21:21; 22:21, 24; 24:7}!

Hebreerne 11

¹¹ Ved tro fikk også Sara selv kraft til å unnfange en slekt, og hun fødte, selv om hun var kommet over den alderen da en føder ^{1.Mos 18}, for hun regnet Ham for trofast som hadde lovt at dette skulle skje.

¹² Derfor ble det også født fra én, og det fra en som var så godt som død, så mange som stjernene på himmelen, ja, utallige som sanden på havets strand ^{1.Mos. 15:5-6; 22:17; 32:13 (12); 2.Mos. 32:13; 5. Mos. 1:10; 10:22}. ¹³ Alle disse døde i tro, uten å ha fått det som løftene talte om. Men de hadde sett det langt borte og stolte på det. De hilste det og bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden ^{1.Krøn. 29:15}. ¹⁴ For de som taler slik, gir dermed åpent til kjenne at de søker et fedreland. ¹⁵ Og hvis det var det landet de var kommet ut fra, de hadde hatt i tanke, ville de hatt mulighet til å vende tilbake. ¹⁶ Men nå lengter de etter et bedre, det vil si det himmelske. Derfor skammer ikke Elåhim seg over å bli kalt deres Elåhim, for Han har gjort byen i stand for dem.

¹⁷ Ved tro bar Avraham fram Jitzchak da han ble satt på prøve. Og han som hadde fått løftene, ofret sin enbårne ^{1.Mos. 22}. ¹⁸ Om ham ble det sagt: «I Jitzchak skal din slekt kalles ^{1.Mos. 21:12}.» ¹⁹ For han regnet med at Elåhim også var mektig til å reise ham opp fra de døde. Det var også derfra han fikk ham tilbake som i en lignelse.

²⁰ Ved tro var det Jitzchak velsignet Ja'akåv og Esav med sikte på det som skulle komme.

Johannes Åpenbaring

Kapittel 7

¹ Etter dette så jeg fire engler stå ved jordens fire hjørner. De holdt jordens fire vinder, for at vinden ikke skulle blåse på jorden, på havet eller på noe tre. ² Da så jeg en annen engel stige opp fra øst, og han hadde Den Levende Elåhims segl. Og han ropte med høy røst til de fire englene som det var gitt å skade jorden og havet ^{2.Mos 13:9; 13:16; 5.Mos. 6:8; 11:18; Esek. 9:4}, ³ og sa: «Gjør ikke skade på jorden, havet eller trærne før vi har beseget pannene til vår Elåhims tjenerne.» ⁴ Og jeg hørte tallet på dem som var beseget. Ett hundre og førtifire tusen av alle Israels barns stammer var beseget:

⁵ Av Jehodah stamme tolv tusen besegelede, av Re'ovens stamme tolv tusen besegelede, av Gads stamme tolv tusen besegelede,

⁶ av Ashers stamme tolv tusen besegelede, av Naftali stamme tolv tusen besegelede, av Manasse stamme tolv tusen besegelede,

⁷ av Shimåns stamme tolv tusen beseglede, av Levi stamme tolv tusen beseglede, av Jissakars stamme tolv tusen beseglede,

⁸ av Tsvolons stamme tolv tusen beseglede, av Jåsefs stamme tolv tusen beseglede, av Benjamins stamme tolv tusen beseglede.

⁹ Deretter så jeg, og se, en stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag, stammer, folk og tungemål, som sto foran tronen og foran Lammet, kledd i hvite kjortler, med palmegrener i hendene sine. ¹⁰ Og de ropte med høy røst og sa: «Frelsen tilhører vår Elåhim, Ham som sitter på tronen, og Lammet!» ¹¹ Alle englene sto rundt tronen og de eldste og de fire livsvesener, og de falt ned på sitt ansikt foran tronen og tilba Elåhim ¹² og sa: «Amen! Velsignelsen, herligheten og visdommen, takksigelsen og æren, kraften ^{1.Krøn.} ^{29:11-13} og styrken tilhører vår Elåhim i all evighet! Amen.»